

שחקנים ויטאלה ודארק ב"חולשת בשרים" האמת במערומיה

קולנוע

סרטים

אהבה בעימי

הזלשת בשרים (גרמנית, תל-אביב): בריטניה) היא אחד הגורמים העיקריים לזנות. מחקרים סוציולוגיים הוכיחו כי ה'אהבו הניכר ביותר של היצאניות התחיל במקצוע זה כתוצאה מאהבה לגברים, שאל-צון לפרנס אותם בדרך זו. עובדה זו ידועה לא רק לסוציולוגים אלא גם לכנופיות סר-סוררי הזנות, המשתמשות בה כדי ללכוד בעזרתה בנות תמימות.

אחת מכנופיות אלה היתה כנופית האחים גיאני בלונדון. האחים ממוצא איטלקי, ש'שלטו על איזור משלהם ברובע סוהו ה'לונדוני, הצליחו באמצעי פשוט להקים אי-גוד מקצועי של יצאניות, אשר תעבדנה ל'מעגם. אחד האחים היה מתאהב בקרבן - נערה כפרית תמימה, בצאתה לחיי העיר, אחרי שהצליח לכבוש את ליבה וגופה של הנערה, היה האח משחק את תפקיד המ'אהב האומלל שרק נערתו מסוגלת להצילו בצאתה לרחוב. הנערות, אחרי שעשו את הצעד הראשון, היו ממשוכות בדרך עד תומה.

עובדות אלה היו ידועות למסטרסה ה'לונדונית. אולם זו היתה חסרת-אונים, מ'אחר שהנערות סירבו לתת ערות מרשיעה נגד האחים ג'יאני, מהם פחדו פחד מוח. היה זה עתונאי שנטל על עצמו את ה'מיבצע, הצליח להביא הוכחה נגד האחים, שהועמדו לדין.

מעשה שהיה. על פרשה זו, שאירעה במציאות, מבוסס הסרט. הוא אינו סרט ריאליסטי, שכן השמרנות והפוריטיזם ה'ריטיים הביאו לידי כך שבסרט בו נראות פרוצות על הבד כל העת לא נשמעת אפי' לו פעם אחת המלה פרוצה. אולם הוא סרט אמיתי, המבוסס על עובדות המשכנעות ב'אמיתותן.

מסוים כך אפילו דלות העלילה הדרמטית, שהיא נושדה למדי, ומשחקם הדרמטי יתר על המידה של ג'ון דארק בתפקיד הסרסור, ומילי (עושה ההיטס) ויטאלה בתפקיד ה'נערה הקרבן, אינם גורעים מאיכותו של הסרט. יותר משהוא סרט בידור, חולשת בשרים הוא סרט תעודה צנוע, המדגיש ב'פעם נוספת את חוסר-האונים של החברה ללחום בתופעות חסא חברתיות, שמקורן ביצרי לב אנושי.

טירוף אנגלי

מי עשה זאת? (צ'פון, תל-אביב): בריטניה) היא קומדיה בריטית מסורפת. אולם מלבד עובדה זו היא גם קומדיה קול'נועית. למעשה, הקומדיה הקולנועית ביותר שנראתה בארץ בשנים האחרונות. היא אמנם קומדיות טובות ממנה ומצחיקות ממנה. אולם אלה לא היו קומדיות קולנועיות. עיקר כוחן היה בטקסט, או בקומיות של שחקניהן. לרוב היו אלה גם קומדיות אשר בה במידה שהיו קומדיות-בד טובות, היו גם קומדיות במה טובות.

אם מי עשה זאת וכאי לתואר קומדיה קולנועית, הרי זה משום שבזיל דירדן ה'במאי ביסס את הקומדיה שלו לא על בני היל הקומיקאי, גיבור סרטו, ולא על לה'טוטי מילים, אלא על להטוטי מצלמה ו'עריכה קולנועית, הנותנים את קטעי הסרט הטובים.

כך, למשל, הסצינה בה מפעיל אחד מ'גיבורי הסרט מכונה לשינוי מזה-האוויר, המחוללת תוך שניות סופות רעמים או סופת שלג; או הסצינה בה נוהגים שניים מגיבורי הסרט מכונות בירה על מסלול של מירוץ מכונות ישנות, מסייעים את מכונותם במהירות מסורפת בכיוון הפוך למכונות הדרוהרות מולם, הן סצינות קומי'יות-קולנועיות טהורות.

גיבורו של הסרט הוא בני היל, עובר-במה בתיאטרון קרח, אשר אחרי שזכה בתחרות בלשית בכלב בלשים, מחליט ל'היהפך עצמו לבלש. בני התמים, הדומה לבוב הופ, נקלע לתוך רשת רגול מורחית, המתכוננת לעיבור איש מועד גרמני אל מעבר למסך הברזל. הוא גם נקלע באותה הזדמנות לתוך זרועותיה של יפהפיה (בלני'דה ל) המסוגלת בשקט להתמודד עם הפאל הלפרין על אליפות העולם בהתאבקות.

שווה מכולם

הנרדף (תל-אביב, תל-אביב, ארצות-הברית) וכאי בצדק לתואר שהדביקו לו סוכני הפירסום שלו: המערבון השונה מ'כולם. הוא הרע שבהם. מערבוניים לא נועדו לעודד את צוטיהם

וכבאר-שבע

40-22°

עד כאן דברי החזאי - לא רק בנגב אלא בכל הארץ מרבים הבריות בשתיה ונוטים יותר ויותר לקראת הגוהל האמריקני - "על הסלע", שהיא הצורה הנעימה ליהנות מ"ברבי די אקסטרה פיין" או מ"חרמט זכרון" אחת החקים. ממלאים בהם עד מחציתה בקוביות קרח ומוסיפים ברנדי או חרמט משוכה זה מתוצרת "כרמל מזרחי" - יקבי ראשון לציון וזכרון יעקב.

הסיני

קיבלת חשבון או חד' כורת על תשלום דמי החינוי, נא העבר לנו את הסך הנקוב. עקב הביקוש הגדול לעיתון לא נוכל לספק עיתונים למיוניים שיפגרו בתש' לומיהם.

עקידים! תלמידים!

הרשמו עוד היום לקורס ל'סטודנטים!

קצרנות

עבדית ו/או אנגלית

(שני חודשים, פעמיים בשבוע) כ"אולפן גרג" (GREGG). בת"א: אצל ח. ברקמא. גירודן 5 בחיפה: "במעלה", שמריהו לוינן 30 הצלחה מובטחת!

ספורט

כדורגל

לעג וקלם

לפני כחודשיים התרחש על מגרש הכדורגל של איצטדיון באסה ביפו אחד המח'זות המבישים ביותר בתולדות הכדורגל הישראלי. במסגרת משחקי הגביע, בהת'מודות בין קבוצות מכבי תל-אביב להפועל פתח-תקוה, טעה השופט אברהם דודאי, פסק שער בלתי-מוצדק לרעת פתח-תקוה. כל אחד משבעת אלפי הצופים שנכחו במגרש היה עד לאשר התרחש אחר-כך. פקעת של כדורגלני הפועל סבכה את ה'שופט. כמה מהם דחפוהו בידיהם, אחד תפס את גרונו בשתי ידיו, אחד או שניים מה'כדורגלנים היכו אותו. באותם רגעים לא היה כלל ויכוח אם אנשי הפועל פתח-תקוה התפרעו או לא, היכו בשופט או לא. אלפי עדים היו לכך. תמונות של צלמי תענות יכולות להעיד על כך עד עצם היום הזה. הויכוח היה נטוש או סביב השאלה: האם היתה ההתגפלות מוצדקת או לא? פחות מחדשיים עברו מאז אותו יום. השבוע, בעירער שהגישה אגודת הפועל פתח-תקוה על החלטת ועדת הליגה וה'גביע של ההתאחדות לכדורגל, לפסוק נצחון של 3:0 באותו משחק למכבי תל-אביב, קשה היה להאמין להערות שהשמיעו אנשי הפועל פתח-תקוה.

בעצם, השופט אשם. קבעו אנשי הפועל בעירעורם: "לפי כל העדויות... מסתבר כי השופט דודאי היה אשם בהפי'סקת המשחק. יש להניח כי לאחר שהרגיש כי נהג שלא כשורה, לא היה מסוגל מב'חינה נפשית להמשיך לשפוט, לכן ירד מהמגרש... לאור כל אלה מתבקשת ה'ועדה... להחליט על משחק חוזר בין שתי הקבוצות."

היתה חוצפה ועזות-מצח מדהימות ב'גיתוח הפסיכולוגי של אנשי פתח-תקוה, אשר ניסו לשקר ולשנות עובדות שהיו גלויות לעיני שבעת אלפי צופים. אולם לא הם היו אשמים בכך. היו אשמות בכך וע'דוניה השונות של ההתאחדות לכדורגל, אשר בחדשיים האחרונים הביאו להרמת'הראש ולחוצפתם התהומית של אנשי הפועל פתח-תקוה.

בכל ארץ אחרת היה מעשה מסוג זה שעשו שחקני הפועל פתח-תקוה גורר אח'ריו עונש המור ביותר. רק לפני זמן קצר הענישה התאחדות הכדורגל בהולנד קבוצה שהתפרעה, בהרוקת כל שחקניה לכל ימי חייהם מהכדורגל. בישראל, בה שיקולים אגודתיים של מרכזים מפלגתיים קובעים את רמת הכדורגל, קובעים אותם שיקולים גם את רמת הצדק. למעשה נעשו רק שניים משחקני הפועל פתח-תקוה בהתק'ה ממגרש הכדורגל - לשלושה חדשים בהם היתה ממילא גולה בכדורגל.

שוב לא היה טעם לרגוז או להתעצב על מה שמרחש בשדה הכדורגל הישרא'לי. ביום בו הפכו כדורגלנים מכבי-שופט לצדקים גמורים הדורשים דין צדק לעצמם בתארם את השופט המוכה כחסר שווי משקל נפשי, אפשר היה רק לצחוק לבדיחה ששמה התאחדות לכדורגל בישראל. שבוע הבא תתכנס ההתאחדות לכדורגל לאסיפה כללית כדי לטכס את עבודתה ולהתחת'ת את דרכה לעתיד. באותה אסיפה ישבו, בין השאר, גם יצירי האגודה שעשתה מעשה פנחס ובאה לדרוש שכר כזמרי.

להשתתף בחידון התני"ך הבינלאומי. מטבעם הם סרטים בעלי עלילה פרימיטיבית, בהם מופיעים טיפוסים מוגדרים היטב, שדמותם עוצבה עוד בשחר הקולנוע. הם מדברים אל לב צופיהם, משום שהמנחלים המופיעים בהם הם מנחלים עד הסוף והטובים הם טובים עד הסוף, והמנחלים הטובים הם ה'פרשה הטבעית בין מצפוננו לאהדתו של הצופה.

הנרדף (דון מורי) הוא דמות שאינה מת'מוגת עם רקע שטות פרסות הסוסים ו'יריות האקדחים של המערבון. זהו טיפוס רך ועדין-נפש, הקורא את התני"ך לאור ה'כוכבים, המתחלחל כשקליע אקדתו הורג נפש ואשר הכנותיו לקראת גישוק נערתו (דיאנה רוסי) נמשכות יותר מהכנותיה של עקרת-בית יהודיה לליל הסדר.

מורי נרדף משום שהרג את בנו של בעל שררה אחד. אולם בעל השררה, אשר צריך לגלם את טיפוס הנבל, הדומה למר המוכן לטרוף את מורי אחרי שבבריתו הרג עוד אחד מבניו, אינו אלא כלבר-רחוב חסר אופי. למעשה גם הוא טוב לב, ישר, חנון וסלחן. ולצופה, שהמערבון הבלתי מר'תח השאירו ללא כל גיבור עמו יוכל להז'דהות, נשארו רק יריות האקדה הרבות כ'מזכרת מהמערבוניים שלא היו שונים מ'כולם, והיו רק טובים.

כולם חולים

פשעים ברחובות (עצמון, חיפה): ארצות-הברית) אינו רק סרט הוליבודי נוסף על גוער מופרע, אלא גם הוכחה לכך שיצירי הסרטים אידות הנוער המופרע מופרעים בעצמם. זה סרט חולני עשוי בידי אנשים חולניים, בו מופיעים שחקנים חולי'ניים בעיצוב דמויות חולניות. הוא גרוש אלימות וסאזיזם, יצרים ותשוקות מסולפות העשויות להחריד גם את השלה שבצופים. במרכז העלילה עומד צעיר (ג'ון קאסאבס) השונא את כל העולם. הוא מנהיגה של כנופיה צעירים מרי נפש הנלחמת בכנופיות דומות. כשאורח שלה, המגלה מעשה אלי'מות שלהם, מסגירם למשטרה ופוגע בכבר'דו של המנהיג, מתכונן קאסאבס לרצחו. כל הסרט הוא למעשה התכנון והצפי'ה רצח.

כבחינה טכנית עומד הסרט על רמה והוא עשוי למתוח ולגרות את יצרי הצופה, אולם כל הרוצה לשמור על שלחת נפשו למשך שבוע, מוטב שירחק ממנו.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי'הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לדאוחם:

- **הרוח היא פראית** (אופיר, תל-אביב) - אנה מניאני מרתיעה את דמם של איטלקי מזדקן ובנו המאומץ, בדרמה משור'בחת של יצרים ומשחק. אנתוני קחיין, אני'תוני פרנציוזה.
- **עד התביעה** (חן, תל-אביב) - הפרקליט הופך לקרבן של לקוחותיו, בסרט מחת מבדור. צירלס לוהטון, מרלין דיטריך.
- **כפירי אריות** (אמפיית-אסרונן, חי'פה) - מבט על מלחמת העולם השניה משתי נקודות מבט, זו של קצין נאצי וזו של חייל יהודי אמריקאי. מרלון ברנדו, מונטגומרי קליפט.
- **לידות קביריה** (אורגיל, ירושלים) - עולמה הכבוי של יצאנית אופטימיסטית, שזאבי הכרך נועצים בה שיניים. ג'ולייטה מטינה.
- **במבוי** (אלנבי, תל-אביב) - יצירתו הישנה של חלט דיסני, בשיא של עדינות ועושר ביטוי ציורי.